

os rodea» (*c'est fait de vous si vous cessez de vous estimer plus que tout ce qui vous environne*). Físicamente, los hijos de los que hablaban baskuenze y ya no lo hablan, pertenecen á la misma raza. No obstante, algo les falta: ¡casi nada! cambiaron de alma.

Perdieron el nombre de Euskaldunas; renegaron de su raza, de su estirpe, de su linaje. ¡Infelices! escupieron á su Madre.

Pamplona, 31 de Octubre de 1897.

EUSKAL-ERRIKO ARBOLARI

Zu zara Euskal-erriko
pozkiada guztiya,
geure lege zarraren
kuch edo tokiya.
Zure sustrai ederra
ezkur eta orriya,
dana da lege ederrak
zaitzeko jarriya.

Euskaldunen fueruak
gorde dituzana,
eta arek biyotzetik
maite zaituzana.
Zu galduko baziña
Arbola laztana,
penaz illgo litzake
Euskal-erri dana.

Bedeinkatuba zara
beti Euskal-erriyan,
zutaz itz egiten da
baserri ta uriyan.
Zure izena ez bakarrik
España guztiyan
da entzuna, baizikan
an.... arrotz erriyan.

Eta ¿nor zeure erriyan
aztukoda zugaz?
Sekula ez zaitetz egon
orregaiti arduraz.
Neuk maite izangozaitut
gichiyan benturaz,
eta biyotz guztitik
nik maite zaitudaz.

BONIFAZIO LACHA ETA AGIRRE.

